

Datum van
inontvangstneming

:

22/04/2016

Zaak C-156/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 maart 2016

Verwijzende rechter:

Finanzgericht München (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 februari 2016

Verzoekende partij:

Tigers GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Landshut

[OMISSIS]

Finanzgericht München

Beslissing

In het geding tussen

Tigers GmbH
[OMISSIS] Hallbergmoos

verzoekster

[OMISSIS]

en

Hauptzollamt Landshut
[OMISSIS]

verweerster,

inzake

antidumpingrechten

heeft de veertiende Senat van het Finanzgericht München [OMISSIS]

na de mondelinge behandeling ter terechtzitting van 25 februari 2016 het volgende beslist:

A. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

[Or. 2]

I. Staat artikel 1, lid 3, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad van 13 mei 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 131, blz. 1; hierna: „uitvoeringsverordening nr. 412/2013”) toe dat bij de eerste vaststelling van een definitief antidumpingrecht achteraf een geldige handelsfactuur wordt ingediend, wanneer aan alle andere vereiste voorwaarden voor het verkrijgen van een individueel antidumpingrecht is voldaan?

II. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Staat artikel 78 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 (PB L 311, blz. 17) (hierna: „douanewetboek”) eraan in de weg dat de douaneautoriteit in het kader van een herzieningsprocedure de terugbetaling van een antidumpingrecht afwijst met als motivering dat de aangever pas na de douaneaangifte een correcte handelsfactuur heeft overgelegd?

B. De behandeling van de zaak wordt geschorst tot de uitspraak van het Hof van Justitie over de prejudiciële vragen.

[OMISSIS]

[Or. 3]

1. Feiten

Verzoekster heeft, als vertegenwoordigster voor de firma XY GmbH te H., tafelgerei van keramiek, bedoeld bij de posten 6911 en 6912 van de gecombineerde nomenclatuur, van de Chinese afzender Chaozhou Wingoal Ceramics Industrial Co. Ltd. uit de Volksrepubliek China in Duitsland ingevoerd. De op 17 december 2012 gedateerde douaneaangifte voor het in het douane- en belastingrechtelijke vrije verkeer brengen, waarbij een handelsfactuur werd overgelegd aan het Hauptzollamt (hierna: „HZA”), vermeldde onder post 1 de

goederenomschrijving tassen en theepotten (TARIC-code 6912 00 30 10, onder TARIC-code N380 en aanvullende code B999) en onder post 3 keuken- en tafelgerei van porselein (TARIC-code 6911 100 90, onder TARIC-code N380 en aanvullende code B999). De douanediens ontzocht de goederen in het douanekantoor en wijzigde de aangemelde aanvullende TARIC-code B999 telkens in de aanvullende TARIC-code B354 [OMISSIS].

Omdat op het moment van de invoer geen factuur met een ondertekende verklaring van de producent voorlag, vorderde het HZA bij heffingsbeschikking van 17 december 2012 voor de posten 1 en 3 [OMISSIS] van de douaneaangifte, op grond van verordening (EU) nr. 1072/2012 van de Commissie van 14 november 2012 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op tafel- en keukengerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 318, blz. 28; hierna: „verordening nr. 1072/2012”), van verzoekster een zekerheidstelling door middel van een waarborgsom voor een voorlopig antidumpingrecht van in totaal 26 945,49 EUR – waarbij werd uitgegaan van een heffingspercentage van 58,8 %.

Bij heffingsbeschikking van 28 juni 2013 [OMISSIS] stelde het HZA ten aanzien van verzoekster het bedrag van de antidumpingrechten op basis van verordening nr. 412/2013 definitief vast op 16 543,07 EUR en verrekende dit met de voor het voorlopige antidumpingrecht gestelde zekerheid. Hierbij baseerde het HZA zich voor de berekening van de rechten op een antidumpingrecht van 36,1 % (aanvullende TARIC-code B999 – andere), zonder van verzoekster een aan de vereisten van richtlijn nr. 412/2013 beantwoordende geldige handelsfactuur te vorderen.

Bij brief van 4 juli 2013 [OMISSIS] legde verzoekster de originele factuur nr. RX12020 van 12 november 2012 over, met een ondertekende verklaring van de producent, waar in het vakje „Name of Company officer” de handelsnaam van de verzender was ingevuld. Voorts verzocht zij om terugbetaling van het antidumpingrecht, wat door het HZA bij [Or. 4] beschikking van 2 oktober 2013 werd afgewezen omdat een achteraf overgelegde of opgestelde handelsfactuur, in het bijzonder ingevolge het besluit van het bondsministerie van Financiën van 25 juli 2013, [OMISSIS] niet kan worden erkend.

Verzoekster heeft hiertegen bij brief van 4 november 2013 bezwaar aangetekend, en heeft op 5 mei 2014 een gewijzigde factuur van de [OMISSIS] Chinese afzender ingediend. De verklaring van de producent, die zich helemaal onderaan de factuur bevindt, vermeldt nu de naam van de medewerker die de factuur heeft opgesteld en de op het moment van de opstelling van de nieuwe verklaring van de producent in 2014 geldige aanvullende TARIC-code B479.

Verzoeksters bezwaar werd door het HZA bij beschikking op bezwaar van 24 februari 2015 [OMISSIS] afgewezen. Het HZA meent dat het verzoek tot terugbetaling van antidumpingrechten moet worden afgewezen, omdat de bij het

verzoek tot terugbetaling achteraf ingediende en tijdens de bezwaarprocedure nogmaals verbeterde factuur met de bijhorende verklaring van de producent met het oog op de toekenning van een individueel antidumpingrecht al overgelegd had moeten zijn op het moment van de aanvaarding van de douaneaangifte.

2. Relevantie van de prejudiciële vragen

In het geding vindt verordening nr. 412/2013 toepassing, waarvan de uitlegging in samenhang met andere bepalingen van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), zoals gewijzigd door verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 (PB L 311, blz. 17) (hierna: „douanewetboek”), vragen oproept die van belang zijn voor de beslechting van het geding.

In casu is het namelijk van belang of ter verkrijging van een bepaald antidumpingrecht de (correcte) rekening met een verklaring van de producent van de Chinese afzender ook na aanvaarding van de douaneaangifte en berekening van een definitief antidumpingrecht nog bij het douanekantoor kan worden ingediend.

[Or. 5]

3. Toepasselijk Unierecht

a) Artikel 1 van uitvoeringsverordening nr. 1072/2012 luidt:

1. Er wordt een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op tafel- en keukengerei van keramiek, uitgezonderd keramische messen, dat momenteel is ingedeeld onder de GN-codes ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 en ex 6912 00 90 (Taric-codes 6911100090, 6912001011, 6912001091, 6912003010, 6912005010 en 6912009010), van oorsprong uit de VRC.

2. De voorlopige antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde product, zijn als volgt:

Onderneming	Recht (in %)	Aanvullende Taric-code
Hunan Hualian China Industry Co., Ltd; Hunan Hualian Ebillion Industry Co., Ltd; Hunan Liling Hongguanyao China Industry Co., Ltd; Hunan Hualian Yuxiang China Industry Co., Ltd	26,8	B349

Guangxi Sanhuan Enterprixe Group Holding Co., Ltd	31,2	B350
CHL Porcelain Industries Ltd	30,0	B351
Shandong Zibo Niceton-Marck Huaguang Ceramics Limited; Zibo Huaton Ceramics Co., Ltd; Shandong Silver Phoenix Co., Ltd; Niceton Ceramics (Linyi) Co., Ltd; Linyi Jingshi Ceramics Co., Ltd	17,6	B352
Guangxi Province Beiliu City Laotian Ceramics Co., Ltd;	23,0	B353
In bijlage I vermelde ondernemingen	26,6	B354
Alle andere ondernemingen	58,8	B999

3. De voorlopige antidumpingrechten voor de in lid 2 genoemde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur, opgesteld conform de voorwaarden in bijlage II, wordt overgelegd. Indien een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor alle andere ondernemingen geldt.

4. Bij het in het vrije verkeer brengen in de Unie van het in lid 1 genoemde product moet een zekerheid worden gesteld ten bedrage van het voorlopige recht.

[Or. 6]

5. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

b) Artikel 1 van uitvoeringsverordening 412/2013 bepaalt:

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op keuken- en tafelgerei van keramiek uitgezonderd keramische messen, keramische kruiden- en specerijmolens en hun keramische maalonderdelen, keramische schillers, keramische messenslijpers en pizzastenen van cordieriet-keramiek van een soort die wordt gebruikt voor het bakken van pizza of brood, dat momenteel is ingedeeld onder de GN-codes ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 en ex 6912 00 90 (Taric-codes 6911100090, 6912001011, 6912001091, 6912003010, 6912005010 en 6912009010), van oorsprong uit de VRC.

2. De definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde product, zijn als volgt:

Onderneming	Recht (in %)	Aanvullende Taric-code
Hunan Hualian China Industry Co., Ltd; Hunan Hualian Ebillion Industry Co., Ltd; Hunan Liling Hongguanyao China Industry Co., Ltd; Hunan Hualian Yuxiang China Industry Co., Ltd.	18,3	B349
Guangxi Sanhuan Enterprixe Group Holding Co., Ltd	13,1	B350
CHL Porcelain Industries Ltd	23,4	B351
Shandong Zibo Niceton-Marck Huaguang Ceramics Limited; Zibo Huaton Ceramics Co., Ltd; Shandong Silver Phoenix Co., Ltd; Niceton Ceramics (Linyi) Co., Ltd; Linyi Jingshi Ceramics Co., Ltd; Linyi Silver Phoenix Ceramics Co., Ltd; Linyi Chunguang Ceramics Co., Ltd; Linyi Zefeng Ceramics Co., Ltd.	17,6	B352
Guangxi Province Beiliu City Laotian Ceramics Co., Ltd	22,9	B353
In bijlage I vermelde ondernemingen	17,9	B354
Alle andere ondernemingen	36,1	B999

3. De individuele antidumpingrechten voor de in lid 2 genoemde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur, opgesteld conform de voorwaarden in [Or. 7] in bijlage II, wordt overgelegd. Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor „alle andere ondernemingen” geldt.

4. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

In bijlage I, post 23, staat onder meer het volgende te lezen:

Naam	Aanvullende Taric-code
Chaozhou Wingoal Ceramics Industrial Co., Ltd.	B479

c) Artikel 20 van het douanewetboek luidt:

1. De bij het ontstaan van een douaneschuld wettelijk verschuldigde rechten zijn op het douanetarief van de Europese Gemeenschappen gebaseerd.

2. De andere maatregelen die uit hoofde van specifieke communautaire bepalingen in het kader van het goederenverkeer zijn vastgesteld, worden, in voorkomend geval, naargelang van de tariefindeling van deze goederen toegepast.

3. Het douanetarief van de Europese Gemeenschappen omvat:

a) tot en met f) [...]

g) de overige in het kader van andere communautaire voorschriften vastgestelde tariefmaatregelen.

4. Onverminderd de voorschriften met betrekking tot de forfaitaire heffing, treden de in lid 3, onder d), e) en f), bedoelde maatregelen op verzoek van de aangever in de plaats van de onder c) genoemde, wanneer de betrokken goederen aan de in de eerstgenoemde maatregelen vervatte voorwaarden voldoen. Het verzoek kan achteraf worden ingediend zolang aan de voorwaarden ter zake is voldaan.

5. [...]

d) Artikel 67 van het douanewetboek bepaalt:

Behoudens andersluidende specifieke bepalingen geldt de datum van aanvaarding van de aangifte door de douaneautoriteiten als datum die in aanmerking moet worden genomen voor de toepassing van alle bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven.

[Or. 8]

e) Artikel 68 van het douanewetboek luidt:

Teneinde de juistheid van de door hen aanvaarde aangiften te verifiëren kunnen de douaneautoriteiten overgaan tot:

a) een controle van de aangifte en de daarbij gevoegde documenten. De douaneautoriteiten kunnen van de aangever eisen dat nog andere documenten worden overgelegd met het oog op de verificatie van de juistheid van de in de aangifte voorkomende vermeldingen;

b) het onderzoek van de goederen en het eventueel nemen van monsters voor analyse of grondige controle.

f) Artikel 78 van het douanewetboek bepaalt:

1. De douaneautoriteiten kunnen na de vrijgave van de goederen ambtshalve of op verzoek van de aangever tot herziening van de aangifte overgaan.

2. De douaneautoriteiten kunnen, na de goederen te hebben vrijgegeven en teneinde zich van de juistheid van de vermeldingen in de aangifte te vergewissen, overgaan tot een controle van de handelsdocumenten en -gegevens aangaande de in- of uitvoertransacties ten aanzien van de betrokken goederen en aangaande de handelstransacties die later in verband met deze goederen plaatsvinden. Deze controles kunnen worden uitgeoefend bij de aangever en bij elke persoon die beroepshalve direct of indirect bij de genoemde transacties is betrokken, alsmede bij elke andere persoon die beroepshalve over de genoemde documenten en gegevens beschikt. De douaneautoriteiten kunnen eveneens overgaan tot het onderzoek van de goederen wanneer deze nog kunnen worden aangebracht.

3. Indien uit de herziening van de aangifte of uit de controles achteraf blijkt dat de bepalingen die voor de betrokken douaneregeling gelden, op grond van onjuiste of onvolledige gegevens zijn toegepast, nemen de douaneautoriteiten, met inachtneming van de eventueel vastgestelde bepalingen, de nodige maatregelen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de nieuwe gegevens waarover zij beschikken.

g) Artikel 79 van het douanewetboek ZK luidt:

Niet-communautaire goederen die in het vrije verkeer worden gebracht, verkrijgen daardoor de douanestatus van communautaire goederen.

Het in het vrije verkeer brengen omvat de toepassing van de handelspolitieke maatregelen en het vervullen van de andere formaliteiten voor de invoer van goederen alsmede de toepassing van de wettelijk verschuldigde rechten.

[Or. 9]

4. Prejudiciële vragen

Eerste vraag

De verwijzende rechter is geneigd een geldige handelsfactuur ook na aanvaarding van de douaneaangifte en berekening van een definitief antidumpingrecht nog toe te laten, wanneer het Hof het ermee eens is dat het Unierecht geen regeling bevat die een overlegging achteraf van een correcte factuur uitsluit.

Overeenkomstig artikel 1, lid 1, van verordening nr. 412/2013 wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

Het definitieve antidumpingrecht op de nettoprijs franco grens, vóór inklaring, bedraagt tussen 13,1 % en 23,4 % voor bepaalde in artikel 1, lid 2, van verordening nr. 412/2013 genoemde ondernemingen, voor de in bijlage I vermelde ondernemingen 17,9 %, en voor de overige ondernemingen 36,1 %.

Volgens artikel 1, lid 3, eerste zin, van uitvoeringsverordening nr. 412/2013 zijn de individuele antidumpingrechten uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur, opgesteld conform de voorwaarden in bijlage II, wordt overgelegd.

Volgens bijlage II moet de geldige handelsfactuur de volgende gegevens bevatten:

„(1) De naam en functie van de bevoegde medewerker van de entiteit die de handelsfactuur uitschrijft.

(2) De navolgende verklaring: „Ondergetekende verklaart dat het (volume) keuken- en tafelgerei van keramiek dat naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in (betrokken land). Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.”

(3) Datum en handtekening.”

Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht van 36,1 % toegepast dat voor „alle andere ondernemingen” geldt (artikel 1, lid 3, tweede zin, van uitvoeringsverordening nr. 412/2013).

[Or. 10]

Uit deze regeling blijkt dat een individueel recht is uitgesloten wanneer de invoerder helemaal geen handelsfactuur overlegt die vergezeld wordt door een bijlage die de bewoordingen van bijlage II bij verordening nr. 412/2003 bevat, omdat dit een dwingende vereiste is voor de toepassing van het individueel antidumpingrecht.

Voor de tenuitvoerlegging van antidumpingmaatregelen worden regelmatig speciale codes gecreëerd in het geïntegreerd tarief van de Europese Gemeenschappen (TARIC). Wanneer individuele douanerechten kunnen worden toegepast op bepaalde fabrikanten, dan wordt aan hen een eigen aanvullende TARIC-code verleend die bij de inklaring moet worden aangegeven (voor de producerende onderneming in het onderhavige geding de code B479 overeenkomstig bijlage I bij verordening nr. 412/2013). Wanneer voor de verlening van een individueel antidumpingrecht ook een bepaalde handelsfactuur moet worden overgelegd, dan moet deze met TARIC-code D008 worden aangegeven, wat tot uitdrukking brengt dat de belastingplichtige de vereiste handelsfactuur in bezit heeft en ter beschikking houdt.

In het onderhavige geding heeft verzoekster de goederen bij de inklaring aanvankelijk met de aanvullende TARIC-code B999 (antidumpingrecht van 36,3 % voor de overige ondernemingen) en de TARIC-Code N380 („eenvoudige handelsfactuur”) aangemeld. Bij een steekproefsgewijze controle van de aard van de goederen middels de beschikbare invoerdocumenten, stelde het douanekantoor

vast dat de verkoper van de zending een onderneming was waaraan in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1072/2012 de aanvullende TARIC-code B354 was verleend. Het douanekantoor wijzigde dan ook de aanvullende TARIC-code – in afwijking van de door verzoekster gekozen code – van B999 naar B354, en aanvaardde de douaneaangifte met deze wijziging.

Omdat aan de verdere voorwaarde voor een individueel antidumpingrecht, namelijk een geldige handelsfactuur met een verklaring van de producent, op het tijdstip van de douaneaangifte en bij de vaststelling van het definitieve antidumpingrecht niet was voldaan, maar die factuur pas samen met verzoeksters schriftstuk [OMISSIS] op 5 mei 2014 werd overgelegd, weigerde het HZA aan verzoekster het individuele (gunstigere) antidumpingrecht te verlenen.

Volgens artikel 201, lid 2, van het douanewetboek, dat overeenkomstig artikel 1, lid 4, van verordening nr. 412/2013 ook op het ontstaan van een antidumpingrecht moet worden toegepast, ontstaat de douaneschuld op het tijdstip waarop de desbetreffende douaneaangifte wordt aanvaard. Voor zover verzoekster [Or. 11] oorspronkelijk bij haar douaneaangifte door vermelding van de TARIC-code B999, niet het verlaagde individuele antidumpingrecht heeft aangegeven, heeft deze omstandigheid in casu waarschijnlijk geen doorslaggevende betekenis, omdat de met de uitklaring belaste ambtenaar die de douaneaangifte in het kader van een steekproefsgewijze controle overeenkomstig artikel 71, lid 1, douanewetboek heeft geverifieerd, de TARIC-code in overeenstemming met de op dat moment relevante verordening nr. 1072/2012 naar B354 heeft aangepast, en de douaneaangifte heeft aanvaard. De overwegingen van het HZA dat antidumpingrechten onder de maatregelen van artikel 20, lid 3, onder g), van het douanewetboek vallen, waardoor de regeling van artikel 20, lid 4, van het douanewetboek niet geldt en bovendien een verzoek achteraf om een individueel antidumpingrecht in het douanewetboek niet is voorzien, zijn bijgevolg irrelevant. In het onderhavige geding is het verzoek om een individueel douanerecht door de verificatie van het douanekantoor immers in de douaneaangifte opgenomen, zodat in de aanvaarde douaneaangifte uiteindelijk slechts een correcte handelsfactuur ontbreekt.

Ook de door het HZA ter ondersteuning van zijn standpunt aangevoerde artikelen 67 en 79 van het douanewetboek verduidelijken niet verder of de specifieke handelsfactuur, die ontbrak bij de douaneaangifte en bij de vaststelling van het definitief antidumpingrecht, achteraf nog kan worden overgelegd.

Artikel 67 van het douanewetboek, waarvan de bewoordingen overeenstemmen met die van artikel 201, lid 2, van het douanewetboek, bepaalt dat de datum van aanvaarding van de douaneaangifte door de douaneautoriteiten relevant is voor de toepassing van de bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen werden aangegeven. Het belangrijkste scenario waarin het noodzakelijk kan zijn artikel 67 van het douanewetboek toe te passen, is waarschijnlijk het

geval van de wijzing van het douanerecht, zodat voor een toe te passen douanerecht telkens de datum van aanvaarding van de douaneaangifte relevant is.

In het onderhavige geding rijst echter niet de vraag welke datum relevant is, nu de douaneaangifte onbetwist werd aanvaard op 17 december 2012 en dit dus de relevante datum is in de zin van artikel 67 van het douanewetboek. Bovendien is in artikel 67 van het douanewetboek duidelijk niet aangegeven of bepaalde documenten, die bij de douaneaangifte of bij de vaststelling van het definitief antidumpingrecht niet konden worden overgelegd en het gewenste individuele antidumpingrecht onderbouwen, niet achteraf kunnen worden ingediend.

Teneinde de juistheid van de door hen aanvaarde aangiften te verifiëren, kunnen de douaneautoriteiten onder meer van de aangever eisen dat nog andere documenten worden overgelegd met het oog op de verificatie van de juistheid van de in de aangifte voorkomende vermeldingen [artikel 68, onder **[Or. 12]** a), tweede zin, douanewetboek]. Op basis van deze bepaling concludeert het Gericht dat documenten ook na de aanvaarde aanmelding nog kunnen worden opgevraagd, respectievelijk door de aangever kunnen worden ingediend. De verificatie van de bijgevoegde of achteraf ingediende documenten is onderworpen aan de doelstelling van artikel 68 van het douanewetboek, die erin bestaat de juistheid en volledigheid van de aanvaarde aangifte te verzekeren en op die manier een zo betrouwbaar mogelijke basis te vormen voor de aangevraagde douaneregeling. Dit geldt in het bijzonder ook wanneer het onderzoek van de goederen – zoals in casu – een resultaat oplevert dat afwijkt van de douaneaangifte en de douaneaangever op grond daarvan bijkomende documenten moet overleggen. Volgens het Gericht bestaat er op basis daarvan geen rechtsgrondslag om een aangever te weigeren zijn voor het overige correcte douaneaangifte door overlegging van een geldige handelsfactuur te vervolledigen.

Tweede vraag:

Indien het Hof van oordeel is dat een correcte handelsfactuur na de vaststelling van het voorlopige of definitieve antidumpingrecht niet meer kan worden overgelegd, rijst de vraag of het door verzoekster tegen de aanslag ingestelde rechtsmiddel haar ten minste in het kader van een herziening in de zin van artikel 78 van het douanewetboek de mogelijkheid geeft het individuele antidumpingrecht te verkrijgen.

Artikel 78 van het douanewetboek stelt een regeling in die de douaneautoriteiten de mogelijkheid biedt om, in voorkomend geval ambtshalve, een douaneaangifte achteraf te herzien, dat wil zeggen na de vrijgave van de goederen waarop deze aangifte betrekking heeft (zie in deze zin arresten van 20 oktober 2005, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, punten 62, 64 en 66; 14 januari 2010, *Terex Equipment*, C-430/08 en C-431/08, EU: 2010:15, punt 56; 27 februari 2014, *Greencarrier Freight Services Latvia*, C-571/12, EU:C:2014:102, punt 28, en 10 december 2015, *SIA Veloserviss*, C-427/14, EU:C:2015:803, punt 20). Deze

bepaling is van toepassing na de vrijgave van de goederen, op een tijdstip waarop de goederen mogelijkerwijze niet meer kunnen worden getoond en de invoerrechten al zijn vastgesteld.

Naast de herziening door de douaneautoriteiten staat artikel 78, lid 1, van het douanewetboek eveneens toe dat de aangever een verzoek tot herziening indient, waarbij zowel de vraag of deze moet worden uitgevoerd, als de resultaten ervan, binnen de discretionaire bevoegdheid van de douaneautoriteiten valt. Verzoeksters verzoek tot terugbetaling/teruggave van het te veel betaalde antidumpingrecht [OMISSIS] bevat in wezen terzelfdertijd ook een verzoek in de zin van artikel 78 van het douanewetboek tot herziening van de aangifte. **[Or. 13]** De douaneautoriteiten hebben deze herziening ook uitgevoerd, maar er wegens het ontbreken van tijdige overlegging van een correcte handelsfactuur geen gevolg aan gegeven. Volgens de verwijzende rechter verleent artikel 78, lid 3, van het douanewetboek de douaneautoriteiten niet de bevoegdheid om de herziening achteraf van de douaneaangifte te beperken en bepaalde documenten, zoals hier de achteraf ingediende handelsfactuur met een verklaring van de producent, af te wijzen.

Volgens artikel 78, lid 3, van het douanewetboek moeten de douaneautoriteiten integendeel de nodige maatregelen nemen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de nieuwe gegevens waarover zij beschikken (vgl. arrest EuGH Terex Equipment, EU: 2010:15, punt 62). Verder heeft het Hof (arrest van 16 oktober 2014, VAEX Varkens- en Veehandel C-387/13, EU:C:2014:2296) bovendien zelfs geoordeeld dat ook in de gevallen waar bij de aanvaarding van de aangifte ten uitvoer nog geen uitvoercertificaat werd afgegeven, een herziening in de zin van artikel 78 van het douanewetboek mogelijk is met als resultaat dat de aangifte ten uitvoer zo wordt geregulariseerd dat deze wordt geacht later, wanneer het geldige uitvoercertificaat voorligt, te zijn uitgevoerd.

Van beslissend belang bij een herziening in de zin van artikel 78 van het douanewetboek is derhalve dat de doelstellingen van de betrokken regeling niet in gevaar komen. Rekening houdend met de in het geding relevante antidumpingregeling, bestaan voor een dergelijk gevaar geen aanwijzingen.

[OMISSIS]